

בש"פ 3210/21 - עבד אללה קראעין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3210/21

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקש: עבד אללה קראעין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד מיום 7.4.2021 (כב' השופטת א'
פינק) ב-עמ"ת 52990-03-21

בשם המבקש: עו"ד סאלח עבאס

החלטה

1. בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 7.4.2021 (כבוד השופטת א' פינק) ב-עמ"ת 52990-03-21. בגדרי ההחלטה דחה בית המשפט המחוזי ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון מיום 21.3.2021 (כבוד השופטת ק' וקסלר) ב-מ"ת 20519-03-21, שהורתה על מעצרו עד תום ההליכים נגדו.

2. נגד המבקש, תושב אזור יהודה ושומרון (להלן: האזור), הוגש ביום 9.3.2021 כתב אישום שמייחס לו חמישה אישומים שעניינו של כל אחד מהם הוא בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב בצוותא, כניסה לישראל או ישיבה בה שלא כחוק, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח. כתב האישום הוגש במשותף נגד אדם נוסף, לואי אנג'אס (להלן: לואי), תושב רמלה. לואי הואשם רק בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וגניבת רכב בצוותא, בגין חמישה אירועים שונים. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש ולואי עד תום ההליכים

נגדם.

בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים שהתקיים לפני בית משפט השלום ביום 17.3.2021, הודה בא-כוח המבקש בקיומן של ראיות לכאורה ביחס למועד אחד שבו נטען כי נעברו העבירות. אשר לארבעת המועדים האחרים טען בא-כוח המבקש כי הראיות שהציגה המשיבה הן נסיבתיות בלבד, ואין בכוחן לבסס הרשעה בעבירות המיוחסות למבקש. בית משפט השלום הורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים בהחלטה מיום 21.3.2021, תוך שקבע כי המשיבה הציגה "צבר של ראיות נסיבתיות, אשר מצטרפות זו לזו ומבססות את האישומים כלפי המשיבים (המבקש ולואי, ע'ב')". עוד נקבע בהחלטה כי קיימת עילת מעצר הן בגין מסוכנות הן בגין חשש להימלטות מאימת הדין. בהקשר זה צוין כי על אף שעסקינן בעבירות רכוש שאינן מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, קיימת מסוכנות בשל העובדה שמדובר בעבירות של גניבת רכב, לא כל שכן משבוצעו על פי הנטען באופן שיטתי ומאורגן. בית המשפט הוסיף כי בשל היות המבקש תושב האזור, קיימת גם עילת מעצר של חשש להימלטות מאימת הדין, וקבע כי לא ניתן לאיין את החשש באמצעות הפקדת ערבויות.

ביחס ללואי ציין בית משפט השלום כי על אף שהוא צעיר ונעדר הרשעות קודמות, מעורבותו הפלילית היא עמוקה לנוכח ביצוע העבירות בצוותא ובסמיכות זו לזו, וכי שתיקתו בחקירה מחזקת את המסוכנות. עם זאת סבר בית המשפט כי ניתן לשקול את מעצרו בפיקוח אלקטרוני. לאחר שהתקבלה חוות דעת מאת מנהל הפיקוח האלקטרוני, ביום 30.3.2021 הורה בית המשפט על השמתו של לואי במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית אימו ברמלה עד תום ההליכים נגדו (כבוד השופטת א' סבחת-חיימוביץ).

3. המבקש לא השלים עם ההחלטה על מעצרו עד תום ההליכים, והגיש ערר לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד שבו עתר לשחרורו בתנאים מגבילים. בערר שב המבקש על הטענה שלפיה חומר הראיות אינו מבסס סיכוי סביר להרשעה. ביחס לעילת המעצר טען המבקש כי התוצאה שאליה הגיע בית משפט השלום מפלה אותו בגין מגוריו באזור. לטענת המבקש, בדומה ללואי גם הוא צעיר ונטול עבר פלילי, והעובדה שהוא תושב האזור אין בה כשלעצמה כדי להצדיק את מעצרו מאחורי סורג וברית, וזאת כאשר תושב ישראל שנאשם בעבירות דומות הושם במעצר בפיקוח אלקטרוני. המבקש תמך את טענותיו בהחלטה שניתנה ב-בש"פ 3287/20 גורעני נ' מדינת ישראל (השופט ע' גרוסקופף, 22.5.2020) (להלן: עניין גורעני), שם הובהר כי "העובדה שנאשם מתגורר באזור שאינו נתון לשליטתה של מדינת ישראל, אין בה לבדה כדי להביא למעצרו, בנסיבות בהן היה מועבר נאשם תושב ישראל לחלופת מעצר".

בית המשפט המחוזי דחה את הערר בהחלטה מיום 7.4.2021, וקבע כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית משפט השלום ביחס לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. בית המשפט עיין בחומר החקירה שנאסף בעניינו של המבקש, וקבע כי ישנה הצטברות של ראיות נסיבתיות המלמדות על סיכוי סביר להרשעה. אשר לעילת המעצר ציין בית המשפט כי העובדה שהמבקש הוא תושב האזור איננה הסיבה הבלעדית להבחנה בינו ובין לואי, והיא מצטרפת לכך שהוא נאשם בביצוע עבירות רכוש מתוככמות, בישיבה בישראל שלא כחוק, ובעבירות תעבורה שיש בהן כדי לסכן את הציבור. ומכאן הבקשה למתן רשות לערור.

4. בבקשה למתן רשות לערור מתמקד המבקש בטענה שלפיה אין הצדקה להבחנה בין תנאי המעצר המחמירים שבהם הוא נתון ובין אלה המקילים, באופן יחסי, שהושתו על לואי. המבקש שב על הטענה כי הוא ולואי נאשמים בעבירות דומות שבוצעו באותן נסיבות, וכי שניהם צעירים ונעדרים עבר פלילי. לטענתו, העובדה שהאישומים נגדו כוללים גם עבירה של שהייה בישראל שלא כחוק ועבירות תעבורה – אין בה כדי להצדיק את ההבדל בתנאי המעצר; וכי האבחנה בין השניים על בסיס עבירות אלה "נועדה אך ורק על מנת לחמוק מדיון מהותי וענייני בשאלה העקרונית של אפליה על רקע מקום מגוריו של המבקש". משכך, טוען המבקש, עניינו מצדיק את התערבות בית משפט זה "בגלגול שלישי", משום שהוא מעורר שאלה משפטית עקרונית שנוגעת לאפליית תושבי האזור שהתקבלה לגביהם החלטה על מעצר עד תום ההליכים; וכן משום שמעצרו אינו צודק, פוגע קשות בזכויותיו וגורם לו עוול.

5. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה או לקיום דיון בבקשה לגופה.

הלכה ידועה היא כי בבחינת בקשה למתן רשות לערור "בגלגול שלישי" חלה אמת מידה מצמצמת, כפי שנקבעה בעניין חניון חיפה, ונוהגת גם בהליכים פליליים (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); בש"פ 3246/21 נשרי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (19.5.2021)). רשות ערעור תינתן במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או בהתקיים נסיבות פרטניות המצדיקות התערבות. המקרה שלפניי אינו נופל לגדר חריגים אלה, ואבאר.

6. סוגיית שחרורם לחלופת מעצר של תושבי האזור שהואשמו בפלילים הובאה לא אחת לפתחו של בית משפט זה. בשורה ארוכה של החלטות הובהר כי העובדה שנאשם מתגורר באזור אינה יכולה לשמש סיבה בלעדית למעצרו מאחורי סורג וברית, בנסיבות שבהן נאשם תושב ישראל היה משתחרר לחלופת מעצר. עם זאת נקבע כי בבחינת חלופת המעצר המוצעת ניתן להביא בחשבון את קשיי האיתור של נאשמים המתגוררים באזור ומשכך אינם נתונים לשליטה ופיקוח של משטרת ישראל. בהקשר זה צוין כי לתושבי האזור קל יותר להימלט ולהתחמק ממשפט, וכי נסיבה זו עשויה להיות בעלת משקל מסוים בהחלטה, לצד הנסיבות הקשורות בנאשם ובעבירות המיוחסות לו (ראו, מיני רבים: עניין גורעני; בש"פ 6151/15 שמאסנה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (9.9.2015); בש"פ 2997/09 חנון נ' מדינת ישראל (22.4.2009)).

מכאן עולה כי על אף שהמבקש מנסה לשוות לבקשתו נופך עקרוני, היא אינה כזו.

7. זאת ועוד. אף הנסיבות הפרטניות שעליהן הצביע המבקש אינן מצדיקות התערבות בעניינו. כמפורט לעיל, בנוסף לעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וגניבת רכב בצוותא, שבהן המבקש מואשם במשותף עם לואי, כתב האישום מייחס למבקש עבירות חמורות של נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח בחמש הזדמנויות שונות. הן בית משפט השלום הן בית המשפט המחוזי סברו כי יש בעבירות אלה כדי להעיד על המסוכנות הנשקפת מהמבקש, ולהצדיק את המשך מעצרו מאחורי סורג וברית חרף השמתו של לואי במעצר באיזוק אלקטרוני. לכך מצטרפות העבירה של שהייה בישראל ללא היתר כדן והעילה של חשש להימלטות מאימת הדין כנסיבה נוספת, אך לא בלעדית. סבורתני כי בנסיבות אלה החלטת בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי מצויה במתחם הסבירות, ואין עילה להתערב בה בנקודת הזמן הנוכחית.

על אף האמור, אציין כי עם התמשכות ההליך הפלילי וככל שיעלה בידי המבקש להציג חלופת מעצר הולמת, יהיה מקום לעיין מחדש בבקשתו ולהפנותו לקבלת תסקיר מעצר. אם בית המשפט יתרשם כי יש בחלופה שתוצע כדי להפיג את המסוכנות הנשקפת מהמבקש ואת החשש מפני הימלטותו מהדין, ואינני נוקטת עמדה – עובדת היותו תושב האזור לא תמנע לבדה את השמתו בחלופה זו.

8. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג בסיון התשפ"א (24.5.2021).

ש ו פ ט ת
